

La vaga a Eulen, aixeca sospites

written by Redacció Unilateral | 4 d'agost de 2017

La pregunta que corria ahir per les xarxes quan es va saber que els treballadors encarregats del control de la seguretat a l'**aeroport del Prat**, pertanyents a l'empresa **Eulen**, havien votat massivament, un 92%, a favor d'una vaga total, a partir del 14 d'agost, era la següent: Com és possible que tenint la mateixa concessió en un total de 18 aeroports de l'Estat, només hi hagi un radicalitzat conflicte laboral al Prat? Una segona pregunta que també sorgia era com és que els treballadors d'Eulen sempre han reclamat negociar amb **Aena**? Quin paper juga Aena en el conflicte entre treballadors i empresa? Una tercera pregunta: com s'explica la cara de despreocupació, fins i tot, diríem, somrient, que els representants dels treballadors exhibien davant dels mitjans de comunicació en un moment tan delicat, que ben segurament implicarà una reducció del salari per als que facin vaga? I encara, una darrera pregunta: com és que els treballadors han boicotejat els intents de mediació portats a terme fins ara, entre ells i els de la Generalitat?

Lògicament, atesos els antecedents, l'aparició d'Aena en el conflicte laboral, que ja ha provocat noves cues i que més d'un miler de passatgers perdessin els seus vols, va fer sonar totes les alarmes. Aena de nou, o com diria el clàssic, Aena *again*. Una alarma que s'ha incrementat quan des de determinades instàncies, s'ha aprofitat el conflicte per demanar que la Guàrdia Civil s'encarregui del servei, fet que faria incrementar la seva presència al Prat, on fins ara té cura de la seguretat en l'àrea d'embarcament, és a dir, un cop ja passats els controls de seguretat.

Certament, les protestes dels treballadors són força contundents: jornades laborals interminables, de fins a 14 o

16 hores, motivades en part per l'escassetat de personal, i per contra salaris de 900 euros, la qual cosa fa més contradictòria l'actitud laxa dels seus sindicalistes.

El delegat Millo, de vacances

En plena crisi de l'aeroport, el delegat del govern **Enric Millo** ha decidit fer vacances, probablement perquè és conscient que a partir de mitjans d'agost i fins a l'1 d'octubre se li girarà molta feina.

Aquesta decisió ha estat durament criticada pel conseller de Territori i Sostenibilitat, **Josep Rull**, que ha retret l'actitud del Govern espanyol davant la situació de l'aeroport en relació a la vaga dels serveis de seguretat assegurant que *"hi ha una hiper presència per combatre el compromís democràtic del Govern i el Parlament i una absència clamorosa a l'hora de gestionar el dia a dia"*.

Eulen, una empresa amiga... del PP

Lògicament, també els focus s'han dirigit cap a l'empresa, que de fet és un conglomerat d'empreses, especialitzades a realitzar serveis externs a altres empreses, en tasques com la neteja i la seguretat, entre d'altres. Dit d'una altra manera, és la típica empresa que ofereix externalitzar aquells serveis que no són l'especialitat principal del seu potencial client. I entre aquests clients, a banda d'empreses privades, també n'hi ha de públiques o para-públiques.

Per aconseguir concessions d'aquestes activitats, lògicament, cal tenir bons contactes, i en aquest sentit, Eulen en té de molt bons, sobretot prop del Partit Popular, atès que la germana del President de la Xunta de Galícia, **Alberto Núñez Feijoo**, n'és una alta executiva. Precisament, Núñez Feijoo és un dels polítics populars que més durament ha criticat el procés independentista, comparant-lo amb ETA. Així, el setembre passat, va afirmar que *"no es pot negociar amb la pistola del separatisme damunt de la taula"*. Per altra banda,

des de determinats mitjans de comunicació, s'ha assenyalat que la mateixa Xunta va adjudicar concessions a Eulen, en el 2015, any electoral.

Al marge de la "connexió gallega", el fet cert és que Eulen té excel·lents contactes amb els sectors més conservadors, propers a l'**Opus** i als **Legionarios de Cristo**, o, per exemple, a l'entitat **Hazte Oir**, la qual lliura anualment uns premis a entitats i persones que "*contribueixen al bé comú de la societat*". En l'edició del 2012, un dels guardonats fou precisament, **David Álvarez**, fundador i president de l'empresa. Altres persones que també l'han rebut en altres edicions són, per exemple, **Jaime Mayor Oreja**, **Maria San Gil** o **Josep Lluís Bonet** (Freixenet).

Els inicis d'Eulen es remunten al 1962. Actualment, el seu conjunt d'empreses, compta amb 82.000 treballadors i opera regularment a Espanya, Portugal, EUA, Colòmbia, Costa Rica, Xile, Jamaica, Mèxic, Panamà, Perú, República Dominicana, Líbia, Oman i Qatar. L'empresa va patir un conflicte familiar que va estar a punt d'enfonsar-la. Álvarez va morir el 2015, i actualment qui en porta les regnes, és la seva filla, **María José Álvarez Mezquíriz**. Poc abans del seu traspàs, David Álvarez va ser nomenat **marquès de Crémenes** amb "*caràcter vitalici*" per **Joan Carles I**.